

L'INTRANSIGENT

Val 10 cènts.

PERIODIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS
(ADHERIT A LA "UNIÓ CATALANISTA")

BARCELONA

26 Juny de 1919

GLORIFICANT AL MESTRE A Montserrat

L'ACTE DEL DIUMENGE

El diumenge passat els bons nacionalistes, els bons deixebles del malaguanyat mestre en *Nacionalisme i Socialisme*, els seguidors d'aquell ésser il·lustre que llargs anys presidí la avui històrica «Unió Catalanista», d'aquell home sincer i pur, el Dr. Domènec Martí i Julià, autor del notable article *Catalunya, Catalunya i Catalunya*, mostraren son amor al qui fou el seu leader, anant a retre-li homenatge al lloc on reposen ses venerades despulles.

An allí no hi anàrem sols els qui l'aclamàvem i oïem insistentment, també hi aportà el seu tribut d'amor al Mestre un vellet, qui gairebé no es podia tenir, a qui nosaltres no coneixiem; també hi anaren els tendres infants de la nova Catalunya, d'aquella Catalunya que temps a venir serà forta, rica i plena. I també hi vegèrem a l'entorn de la fossana del Mestre a les xamoses dones catalanes, an aquelles de qui tan parlava el Doctor Martí.

De discursos s'en feren molt pocs, per no dir cap, pro de adhesions n'hi agueren moltes, —çò és el que volíem.— Després de parlar dos humils joves, la senyoreta Na Magdalena Roca, de l'«Esbart Dançaire Martinenc», digué les següents paraules:

¡Mestre immortal del Nacionalisme! A la vostra memòria va endreçada aquesta garlanda, ofrena dels aimants de les dances netament catalanes. La nostra ofrena és demostració al grà de sorra que aportem a la causa de nostra aimada Catalunya, seguint la vostra doctrina, i tot dançant solament ritmes de la Pàtria, esperem amb delectança poguer dançar tots els catalans agermanats la dança del triomf de Catalunya.

Seguidament les entitats i representants fan entrega de les ofrenes a la Joventut «Renaixença» (encarregada de la seva col·locació).

Els redactors gràfics de L'INTRANSIGENT, senyors Banús i Segarra, treuen l'instància que il·lustra aquestes planes; a prec de la «Unió Catalanista» i el nostre periòdic, obtenim dels senyors Vilaseca i Ledesma l'obsequi de la projecció d'una pel·lícula *Revista Pathé*.

Hi foren representades les següents entitats:

Joventut Nacionalista «Renovació»; Joventut Nacionalista de la Barceloneta; Revista Nova Catalunya de l'Havana; Grup excursionista «Emporium»; Casal Català, de Buenos Aires; Esbart Dançaire del Centre Nacionalista Martinenc; Casal Nacionalista Martinenc; «Foment Autonomista Català»; «Escola Mossén Cinto»; Centre Republicà Català «Sang Nova»; Joventut Nacionalista «Sang Nova»; Grup «La Barricada»; Grup Femenal d'Unió Catalanista; Joventut Nacionalista Republicana, de Reus; Casal Nacionalista Sagrerenc; Joventut Catalanista «Els Nets dels Almogàvers»; Grup Excursionista del Centre Nacionalista Martinenc; Joventut Infantil «Catalunya»; Joventut Nacionalista «Renaixença»; Joventut Nacionalista «L'Avença-

da»; Joventut Nacionalista «La Nostre Ensenya»; senyor Narcís Molins; grup esperantista «Chiam Antauen»; Orfeó de Sans; Joventut Nacionalista «La Falç»; grup excursionista «Els Segadors»; Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana; Centre Nacionalista Català; senyors Puig i Esteve (regidor), Arderit Llebaria, Xavier Morell, Durán i Albesa (secretari de propaganda de la «Unió Catalanista»), Cisteré, Vila, Declós i Dolç, Dr. Murillo; la Srta. Na Liberta Pou; el representant de la «Unió Catalanista», En Llorenç Plá, i la Redacció de L'INTRANSIGENT.

Excursió organitzada per «Els Nets dels Almogàvers» amb la cooperació del «Grop Excursionista» del Casal Nacionalitat Martinenc, els dies 8 i 9 de Juny de 1919.

...A l'avançada varen marxar dos dels nostres companys; els altres, fins a divuit, partiren diumenge el matí... Per a les nostres excursions tenim una senyera on hom hi llegeix el títol de l'Agrupació en el fons d'unes quatre barres enlluernadores. A cada estació nostra bandera saludava al poble. A la estació de Tarrassa no saludem al poble; enlairem la senyera tot el que ens és possible,

(CENSURA)

Fins a Monistrol no pararen les nostres cantades. «Aquella cançó nostra» «L'Emigrant» i moltes altres de l'interminable repertori catalanesc. A dos quarts d'onze arribem al Monestir...

Camí de la Cova topem tres senyoretetes i un jove. Una d'elles s'atança i frec a frec de la gloriosa ensenya de la Patria, amb veu forta crida «Visca Catalunya». En aquell moment l'ardida donzella representava totes les dones de nostra Terra.

Dilluns matí emprenguerem la pujada a Sant Jeroni. Al bell cim clavarem la bandera sagrada i arredoçats tots amb els seus plecs, un dels nostres prengué la fotografia que il·lustra la present ressenya.

El retorn fou com a l'anada un viatge triomfal... les aclamacions a nostra senyera no tingueren fi ni compte, essent de remarcar la gesta d'un pobre vellet que gairebé tuit, en veure'ns, digué amb veu tremolosa: «Visca Catalunya».

ELS NETS DELS ALMOGÀBERS

